

Zprávy zahraniční.

RAKOUSKO-UHERSKO. Houtné stěhování.

Vídeň, 13. dubna. — Ze zprávy třídní několika uherských státních zástupců, že se rozhodli přímým krojovým způsobem stěhovat do Ameriky. Tak se dostávají v současném stadiu nedávno setva 50 procent všech k odvozu povolovaných. Ostatní se vystěhovali ve směs do Ameriky.

Skládá písně.

Vídeň, 13. dubna. — Princezna Luisa z Toskány, rozvedená saská korunní princezna, jejíž hudební sklady a básně vynikají daleko nad prostřednost, vydala nyní opět dvě hudební skladby. Její jsou silně na odbyt. Příčinou toho jest patrně nedávny skandál, který je pro to dobrou reklamou. Jedna ze skladeb jest milostná píseň "Ty sama", jejíž text jest také od princezny, a druhá skladba jest tak zvané ca prietto, melancholická to, valčíková melodie.

Fovářil.

Vídeň, 15. dubna. — Nyní byly definitivně upraveny majetkové poměry arcivévodě Leopolda Ferdinanda z Toskány, nyního bratra bývalé saské korunní princezny. Leopold podepsal prohlášení, jímž se vzdává všech práv rakouského prince a důstojníka, vrátí všechny nu propůjčené řády a zavazuje se, že opouští trvalé Rakousko. Dostane 30.000 franků roční aparáže, však musí se také ještě zavazati, že nepojme za ženu svou milenkou Marii Adamičovou, s kterou se zdržoval v Zenevě, když tam byla tak jeho sestru s Gironem. Nechtěl dlouho podepsati tuto u mluvu, ale konečně uovollil ná slodkem nedostatku peněz.

FRANCIE.

Pouliční bouře.

Brest, 14. dubna. — Katolické spolky obdávají státní sjezd v Brestu a při té příležitosti odbyly celou řadu pouličních slavností a demonstrací proti vládě v záležitosti protikřesťanské její politiky. Místní socialisté rozhodli se, že budou obdávati protidemokratické demonstraci. Na 3000 jih se shromáždilo u táhli ulicemi, spjvíváce Carnagnolu a jiné písně revoluční. Při tom voláno: "Pryč s kněžnými!" Policie zastupí několikrát rozeznala, ale tyto se utvořily znova a na jednom místě byl podniknut útok na kostel. Zemů však policie zabránila. Socialisté potom demonstrovali před radnicí a před redakcí časopisů, provádějící slavnost listům sobě přátelským a hanbu listům klerikálním. V pouličních bojích raněno několik policajtů, mezi nimi i jeden komisař. Mnoho lidí pozatýkáno. Nepokoj trval dlouho do noci.

Podmořské loď francouzské pořídají opět v přístavu cherbourgském manevry, jimiž se od dělají velikých úspěchů. Čluny čekají na atlantické parníky, vynořují se před nimi a za nimi a torpedují je, až by kdo o tom měl nejmenšího tušení. Pak se opět vynořují k největším přečepování cestujících v nejstřísnějším sousedství lodí a podávají zprávu o tom, co provedly. Nejlepších výsledků dosud dohlédly se zde lodě Espador a Silure.

Vláda v těžkém ohrožení.

Paříž, 13. dubna. — Proti vládě zdvíženo bylo těžké obvinění z úplatku. Podává je M. Besson, redaktor časopisu Petit Dauphinois, v Grenoble. Besson tvrdí, že byl na něho činěn nátlak, aby úplatek sprostředkoval. Požadováno se na klášterních řádů Kartuziánských, kteří se zabývají výrobou kořalky a jinými průmyslovými podniky, aby zaplatili jeden milion franků (\$200,000), začnež je jim bude dovoleno ve Francii zůstat. Hlavním vyjednavatelem byl Edgar Combes, syn ministerského předsedy, jenž za prostředníka užíval jistého Vervoorta. Besson měl z uspořádání tohoto obchodu dostat \$10.000. Besson s obviněním tímto již dvakrát vystoupil. Pronesl je prvne asi před týdnem a nyní je znovu opakuje. Vyzývá oba Combesy, aby dali tu věc vyšetřovati soudně a slihuje, že podá důkazy. Tvrzení to dochází mezi lidem víry. O řádu Kartuziánském se dlouho nevědělo, bude-li zařazen mezi rozpustěné nebo ne, poněvadž nenáleží ani mezi řády školské ani mezi kazatelské. Affera ta vyvolala také násilky politické. Generální guvernér Alžír, Reyoll, jest synovcem redaktora Bessona a chtěl v té věci sám zakročiti. Přijel za tu příčinou do Paříže, však ministerský předseda Combes nechtěl jej přijmouti.

Nashodkem toho se Reyoll vzdal nraudu před senátem předsedem předseda Loubeta do Alžír. Combes v novinách prohlásuje, že jest tvrzem Bessonovo vynešíeno a že na něm není slova pravdy.

Žánr vyšetřování.

Paříž, 13. dubna. — Edgar Combes, syn ministerského předsedy, vyzval státního nadvládu, aby zahájil vyšetřování obřadů redaktora Bessona, jenž tvrdí, že prostředníkem jeho žádal vládu uplatit \$200.000 za který chcela klášterníky Kartuziánské v zemi ponechati. Besson tvrdil, že jedním sprostředkem valí Edgar Combes a jistý Vervoort. Tento Vervoort to ovšem popírá. Právě, že pouze Besson sám k nemu přišel a poslal jej jako vyjednavatele ku vládě, by se odňal, jsou-li nějaké vyhledky, aby mohli Kartuziánci v zemi zůstat. Vervoort pak vyšetřil, že to možno není. To prý je vše.

Boulnivě uvítání.

Paříž, 13. dubna. — Prezident tu Loubetovi dostalo se v Marseilles boulnivě uvítání, při němž se rozázil vládní přátele i odpůrci. Když na ulici tlačily se zastupy kolem povozu presidenta, zvolal kterýsi odpůrce vlády: "Pryč se svobodnými zednání!" Přátele vlády se na něho vrhli a chtěli jej bití. Tak dostlo k velkému pouličnímu výstupu. Nacionalisté vládu tupili, socialisté a radikálové jí bránili. Zmatek byl tím větší čím hustější byly ulice obsazeny. Při vítání presidenta učinil mimo jiné místní biskup, jenž kladl důraz na to, jak místní kněžstvo v politice vzorné a mirumilovné se chová. Loubet, odpovídaje mu, kladl důraz na to, že jest nčelem církve rozsevatí mir a zabraňování zlům.

Paříž, 15. dubna. — Prezident Loubet ve společnosti tří ministrů a předsedu senátu a snemovny vydal se dnes na cestu do Alžír. Vsedli na valčnou lod "Jeanne d'Arc" a vyjeli z přístavu. Při odjezdu pozdravování byli strelbou z děl. Cesta nebude asi valně příjemná, neboť prudký severovýchodní vítr, který vlny zdouval, činil již vstup na loď považlivým. Do Alžír přijede loď zitra odpoledne a bude tam uvítána lidstvem ruským, anglickým, španělským, italským a francouzským.

V Bordeaux obdávají se sjezd strany socialistické (únesdistů), na němž bylo hlavním předmětem jednání objasnění stanoviska, jaké strana zaujímá k bývalému ministru obchodu Millerandovi. Tento jako člen strany vystoupil do ministerstva Waldeck Rousseauova se souhlasem strany celě z počátku, později však mnozi členové s jeho jednáním nesouhlasili a některé organizace se vyslovily proti němu. V ministerstvu však zůstal hlavně vlivem Jauresových. Jaures nyní řečnil v jeho prospěch a po delší debátě symohl, že byl Millerand 109 proti 81 hlasům za členu strany uznán.

NĚMECKO.

Ještě proti st.-louiské výstavě.
Berlín, 1. dubna. — V Německu panuje stále ještě silná agitace proti obelání st.-louiské výstavě. Významným proto jest článek, který přinesla "Morgenpost". Tento list se táže jest-li chytré, aby se posílalo Američanům německé zboží k prohlédnutí a nápodobení. Důvody těch, kteří jsou pro obelání nové výstavě a myslí, že může získati Německo v St. Louisu jihoamerický trh, jsou pro neplatné, poněvadž jsou se znoci onoho trhu také Spojené Státy, jež již nyní vytlačují odamtud Němce.

Mluví socialisty — cizí.

Berlín, 15. dubna. — Od té doby, co se císař navrátil z Kodané, nemluví se o něm jediným nezlí o jeho obrácení na víru socialisticko-demokratickou. Při několika veřejných příležitostech prohlásil se za nadšeného obdivovatele socialistů, však jen francouzských a dánských, kteří se do mňahaj odbrojeni a smíření svých zemí s Německem, ale zůstávají stejně zavřými nepříteli sociálistům ve své vlastní zemi. Bellovi, Singrovi a jiným, kteří jednou za čas jemu samému šlápnou na paty. Příčina jest ovšem dosti srozumitelná. Císaři se mezi jiným jedna také o to, aby nastavivším říšským volbám, jež se budou odvívati dne 16. června, utomil hrot agitací socialistické a aby se ukázal vůči své zemi svobodomyšlným. Až bude pou volběch, bude nadávati znova, jako nedávno při pohbu Krupkova. Při své všostranosti a chtěl v té věci sám zakročiti. Přijel za tu příčinou do Paříže, však ministerský předseda Combes nechtěl jej přijmouti.

rejnosti chlubi tím, co z toho pochvilil. Když přijel obědly do Kodané, vstal jej tam státníci, města, v bízím práve zvoleni socialisti. Cisar mu potrásil rukou, noshil jej po své pravici a hodil mu vykřikatel, co se z Marsových knih naučil. Nedávno na psal na okraj jednoho časopisu, obsahujícího známku o bývalém francouzském ministru Millerandovi, poznamku "Kež bychom jej měl!". Pak nadřídil, aby zpráva o tom byla nepochybně v říšském věstniku. Na jeho rozkaz smekl se kancler Buelow ve smyslovně pochvalně zmínil o Millerandovi a Jauresovi. Tento dvoem tím zajisté prokazal službu praprotinu.

Zahájí soudruhly.

Berlín, 15. dubna. — V večeru Německu vyvolala nevolí ukrutnosti, jíž se dopustil poručik ná mořivrtva, Hussner, vůči svenutí kamarádovi z mládí, Hartmannovi. Chodil spolu do školy, ale leděže Hussner přivedl tu na poručika na loď, jest Hartmann jen prostým vojínem. Když se v pátce spolu na ulici potkali, podával Hartmann Hussnerovi rukou a tím jej urazil tak, že jej čekat dlat zatknout. Přivolal vojenskou patrulu, ale Hartmann se obrátil a chtěl utikat. Hussner skočil za ním a za zradu jej probral. Usmrtil jej na místě. Při vyslechu udal: "Když vyla při savěl, pak chci viděti kreu a hodné krve." Matec zavrazděního psal, že neví jejím synovi žádným nepřitelem, ale dělal prý pouze svoji povinnost.

RUSKO.

Varují cara.

Petrohrad, 13. dubna. — Carovi rádeí namáhají se předmluviti jej, aby svoji cestu do Říma odložil, poněvadž prý tam není pro něho bezpečno.

Ve zdejší tovarné ruskooamerické společnosti na výrobu předmětů kožených a gumových vyvolala stávkou, jež zavázala již podnět ke krvavým srážkám mezi dělnictvem a vojskem.

Mezitím trvají nadále výtržnosti studentské. Přední věstník píše o vzpouře studentek na ženském lékařské koleji, které se nechtěly podrobiti novým opatřením. 327 studentek bylo postrestáno různými školními tresty a dvaet tři byly z ustavu vyloučeny. Muži studenti se jich zastabli, uspořádali proti tomu schůzi na protest a výsledek byl, že také jich bylo sedesat vyloučeno. Škola byla na čas zavřena.

Ruský ministr orbý, Yermolov, prosadil svým vlivem, že vlada celou řadu svátků zruší. V teckrá pravoslavném kalendáři je asi 120 svátků zasvěcených lid slavi mimo to ještě jiné, tak že je celkem 150 dní do roka, kdy se na poli nepřacuje. Mnohé z nich připadají právě na nejpřísnější dobu jarní, kdy se sejí. Vláda může ve věci té docílit reformy jen vlivem popu a musí hleděti docílit s nimi nějaké dorozumění. Car je hlavně pravoslavné církve a má tudíž pravou svátku zrušiti, však na lid učinilo by to špatný dojem jako lhostejnost ve věce.

Velké přípravy k válce.

Petrohrad, 14. dubna. — Výpovědno loďstvo černomořské, obchodní loďstvo, které možno mobilisovati v případě války, dostalo rozkaz, aby se z Čerňomoře nezdalovalo. Každé chvilí může se státi, že bude služeb jeho potřeba.

Ruská vlada vysvětluje svoje zdržování ohledně vytknutí Mandžurie tím, že jsou zdravotní poměry v zemi špatné a že by po odtažení vojska vypukl mor. Zvláštii lékařský sbor snaží se tomu předjeti.

Úroda zachráněna.

Petrohrad, 15. dubna. — Z Odešsý docházejí zprávy, že v celém jižním Rusku již přes týden vydatně prší, čímž jest úroda zachráněna. Poslední čas bylo velké sucho a byly obavy, že obilí opět na polích zhyne.

HOLANDSKO.

Stávka slabne.

Hag, 15. dubna. — Řady stávkářů značně prořídly a vlada je si již jista vítězstvím. Také královna Vilémína odejela již z hlavního města, kde není platna nebyla, na své venkovské sídlo, zámeck Loos, kde bude zitra slaviti narozeniny svého muže, prince Jindřicha. Ve městě Baricum, v severním Holandsku, strávil ohně socialistickou tiskárnu. Ohně byl založen a nashil se, že policie vi, kdo je zřátem.

ITALIE.

Zahájení hospodář. sjezdu.

Rím, 13. dubna. — Dnes byl zahájen na Kapitolu za přítomnosti krále Viktora Emanuela a královně Heleny mezinárodní hospodářský sjezd. Dostavilo se asi

1200 zástupců. Američti zástupci dr. Daniel E. Salmon, přednostá úřadu Spojených Států pro zvláštní příslušá, a Henry E. Alvord, přednostá mekářského oddělení odboru Spojených Států pro zemědělství, dosud nepřijeli. Před sedmá spědu, markyz di Capelli, kritisoval ve své zahajovací řeči ochromarství jistých amerických zemí a pravil, že předvá, že se jich chování změní se vyzrstem jich obyvateľstva na přímer obyvatelstva evropských zemí.

Pokládá se za katolika

Rím, 13. dubna. — Biskup J. O'Connor z Newarku, N. J., se pnuje nyní ve vatikánských lůžech jako přísti arcibiskup v Mantle. Když však nechtěl ono místo přijati žádná americká škola a noshlo se pomýšleti na nižší hodnostare, tedy byl k tomu vyzvolen asi farar osady se, Lva v St. Louisu, J. J. Hartly.

Právě biskupem v Nueva Caerces na Filipínách ustanovený msgr Rooker z Washingtonu, D. C., a biskupem v Nueva Segovia jmenovaný farar D. J. Dougherty z Filadelfie budou povoláni do Říma, aby tam byli vysvěceni. Ve Vatikaně se myslí, že se tím pozvedne význam obou biskupů na Filipínách, když tam příjdu primó ze strediska katolicizmu.

Těžký boj proti Americe.

Rím, 15. dubna. — Zajímavé bylo jednání mezinárodného a evropského hospodářského sjezdu zdejším spojím Evropy na poli hospodářském proti Americe. Navrh vysel, jak již dříve jsme povelili, od Němce. Také jedni Němci odvážili se jej vážně hájiti. Delegati všech ostatních zemí byli proti tomu jako proti pokusu posetlenu a smšeno. — Signor Luzatti, jenž byl po tři krátě Italským finančním ministrem, vyslovil se, že návrh Němců je posuženem na skutečné poměry. Společný boj proti Americe předpokládá spojím Evropy. Ale jak málo možno mluvit o spojením práve nyní, kdy všechny země závázejí nesmírná cla, o jakých se jim nikdy dosud nezadalo. Ani se neví, bude-li možno obnoviti obchodní smlouvy, které se jindy uzavíraly bez obtíží. Američka jest země velice, nepřítel mocny, a s takovým je třeba zacházeti opatrně. Zvláště takové země, jako Italie, které do Ameriky mnoho vystěhovalců pošilaji, musí jednati opatrně. Jednota mezi evropskými vládami jest ne možná, a proto jest posetile tímto způsobem vybrozovati. Kdyby to bylo miněno važně, pak by se také Amerika proti tomu branila a vznikla by obchodní válka, která by uskodila velice oběma stranám. Luzatti odporcoj mezinárodní poradě, na níž by se jednálo hlavně o potlačení trustů a nejmenších kapitalistů v zájmů mšních. V podobném smyslu mluvil i Meline, bývalý ministerský předseda ve Francii. Američka jest velika a mocná země a ječnick má strach o budoucnost Evropy. Vřak ohrozuje-li nás některé její zboží, pak se naopak bude jiného obětí nemůžeme, pravil. Vznést-li její výroba, vzrůstá také její obyvateľstvo a spotřeba. Brafne se, ale volme k tomu prostředky mšnější a vydlatnějši, nežli celni válka. Jeden z delegátů německých, baron Riepenhausen, vyslovil se, že odesílání vystěhovalců do Ameriky není důvodem k přátelství. Německo jich tam poslalo na 15.000.000 a ti jsou mu nepřátelštější, nežli Američani sami. Konečně byl zvolen výbor, jenž má vše tu uvážiti a na příštím mezinárodním sjezdu nějaký pracovní plán předložiti.

Nebude z toho asi nic.

Rím, 15. dubna. — "Popolo Romano" pojednávalo o večerním návrhu v mezinárodním kongresu hospodářském ve příčině založení evropské celni jednoty proti Americe, při čemž pravil: "Obtíž je uskutenčeni tak velkého plánu jsou tak velké a komplikované, že to možno skoro považovati za nemožnou věc. Další pojednání o této otázce bylo odloženo do příští schuze, jež to odloži nejspíše zase dále, jest to nejlepší, co se může státi, neboť zvedbuo hnutí, namířeno k uzavření Evropy před zamořskými zeměmi, ve Spojených Státech, jež jsou v tom ohledu citlivé, zpět nyní proud, čímž byly obchodní styky mezi starým a novým světem jesté více ztrpeny."

ALŽÍR. Loubetova cesta.

Alžír, 15. dubna. — Alžír se o děl na počest návštevly presidenta Loubeta v slavnostní hav. Mablené ulice starožitého tohu města jsou nádherně vyzdobeny. Na všech hlavních místech stojí slavnostní brány a tribuny, a budovy jsou okrášleny prapory národních barev. Boulevard de

la Republique a ulice vedoucí k přístavištím, byly naplněny lidem, mezi nimiž bylo mnoho Arabů v pestrých oblecích, čekajících na přijezd velkého bílého salúna, jak jest jim náčelník francouzské republiky zván. V přístavu byly ruské, britické a italské lodí, vyslané k mezinárodnímu pozdravení presidenta, a také francouzský křižák "Du Chayla" s marockým poselstvem a španělská bitevní loď "Pelayo" se zvláštním vyslanecm Španělska. Portugalský křižák "Dom Carlos E." jest ještě na cestě. Po celé ráno bylo strženo na valčných lodích i v tvrzích z děl na vzájemný pozdrav mezi přibývajícími lodními veliteli a domácími úředníky.

V 10 hodin bylo dáno znamení, že se blíží francouzské loďstvo, provázějící presidenta Loubeta. Valčné lodí blížily se v řadě, s obrněným křižákem "Jeanne d'Arc", vezoucím presidenta, v čele, Pak následovala bitevní loď "St. Louis" s ministrem námornictví Pelletanem, a za ní jely bitovní lodě a křižáky Charlemaque, Gulois, Iena a Bouvet, jakož i ještě více menších lodí. Bylo to skvělé divadlo, jehož nádhara byla jesté zvýšena zářivým světem slunce.

TURECKO.

Lk rutnost na všech stranách.

Londýn, 14. dubna. — "Times" sděluje se z Maceoonie, že ukrutnosti na všech stranách páchaných nijak neubývá. Vráždě, lupěží, palčístí a jiné a jiné ohavnosti jsou na denním pořádku. Je to válka všech proti všem a proto není divu, že se ukutnostmi dopuštějí nezdržka i Bulharí, kteří jsou jinak pravděpodobně jejich oběťmi. Tyto dvě předpři při Bulharí malou věnování, jejíž obyvateľstvo bylo věhradně turecké, a pobili v ni 105 mužů, žen i dětí. Jen několika málo lidem podařilo se uprchnouti.

Při tom všem turečti diplomatické stále jesté mají tolik odvahy, že mluví o "lepších se" poměrech a vyslovují naději, že pokoj brzo nastane. Hilmi pašage neráhl inspektor turecké armády, který byl poslán do Albanie, aby tam zavědil pořádek, tvrdil, že se mu to úplně podařilo, že je v Albanii úpln klid a že Turčci s té strany žádné nebezpečí nebrzo. Poslední výtržnosti prý vyzvolala jen jedna malá politická fakce, která na ostatní nemá vlivu. V okolí Mitrovice na nyní vlada na 20.000 vojáků, a ti ručí za to, že bude pořádek udrženo. Hilmi pašá naproti tomu chce všecku vinu pokud možno svaliti na Bulhary. Právě, že je nom špatné počasí je zdržuje od všeobecné revoluce, ale že je Turčci na ně úplně připraveno a nikterak se jich nelekne. O ruskoo-tureckých reformách nečeká Hilmi pašá mluvit až na tvrzení, že se všeobecně osvědují a za 3 měsíce prý každý bude je viděti úplně provedeny.

Tomu ovšem nelze věřiti a skutečný stav věcí jest docela jiný. Zprávy z různých stran docházejících. O Albaniech se sděluje, že při jedné veřejné slavnosti zavázali se slibem, odložití všecku krevni nstu a jiné nesvornosti mezi kmeny a spojiti se na zabránění reform ruskoo-tureckých. Sultánovo poselstvo v Albanii nic nesvedlo a jediná možnost, jak udělati pokoj, bude asi branné zakročení velmoci, které se budou muset Albanie ujmout.

Smrt konsula Ščerbiny vyzáduje ovšem také, aby dala turecká vlada Rusku náležitě zadost učinení. Rusko žádá, aby bylo rodné zavazdčného vyplaceno \$24.000, aby byla na místě, kde se vražda stala, zřizena pamětní kaple, aby se Turčce zavázalo, že bude po delší dobu vydržováti v Albanii 20.000 mužů a konečně aby byl vrah náležitě potrestán. Jest pravděpodobno, že bude tento oběšen, neboť do žaláře na 15 roků odsouzen byl v době, kdy jesté Ščerbina žil.

V Cañihadě jest všeobecně věřeni a jest možno, že tam vybukne povstání, při němž budou Bulhaři do jednoho povražzeni, jako před několika lety Armeni. Vlada tomu zabraniti nedba.

Odsouzen k smrti.

Cañihad, 15. dubna. — Na důrazné zakročení ruské vlády obnoven byl soud s albánským vojáckem Ibrahimem, který zavrazdil ruského konsula Ščerbinu v Mitrovici, a tento odsouzen k smrti.

Videňské listy sděluji, že také rakouský konsul v Sěru ocitl se v nebezpečí života a že byl na něho podniknut vražedný útok. Bulharští a macedonskí vřadové se rozhodli, že pro tento rok od revoluce upustí, ale budou

pokračovati ve válce guerrillové, přepadatí turecká oddělení, vyházojati mosty dynamitem, atd. Příčiny k tomu jsou vážné. Předně je Turčce silně ozbrojeno, za druhé není nejmenší naděje na zakročení velmoci a konečně smšlení Albanců jest velmi nejisté a neví se, nesmřiti-li se na konec s tureckou vládou.

VELKÁ BRITÁNIE.

Sami se odsuzují.

Londýn, 14. dubna. — John Morley, vykající státník a vůdce krajnjí gladstoneových liberálů, řečnil zde dnes o vládní politice vůči Irsku a vyslovil se, že pozemková předloha pro Irsko je vyznamit bankrotu dosavadní na-posto chybne politiky vůči Irsku. Po sedemnat již roků provozuje konservativní vlada vůči Irsku politiku tak násilnickou, jako nikdy před tím, a nyní po sedemnácti letech nucena jest dozati, že jest na zničení Irčanu slabá a udělati jim velké ústupky, které budou státí státi pokladnu milióny. Jak se stanou Irčane samostatnými majiteli pozemků, posilí to jejich snahy o samosprávu velice, a vlada nebude moci jejich žádosti v tomto ohledu dlouho se vzpírati.

V Manchesteru poražen byl ve svém cirku známý Buffalo Bill, Američan, zvaný pravým jménem W. F. Cody. Kůň jej shodil a padl sám na něho. Poražení jest vážné.

Lynch je nemocen.

New York, 14. dubna. — Dopisovatel "Tribune" v Londýně telegrafoval, že chovají přátel plukovníka Lynche jenž byl odsouzen proto, že pomáhal Boerům proti Angličanům, k doživotnímu žaláři, obavu k vůli téhož zdraví. Lynch pozbyl na váze a klesl také na duchu a jeho přátelé praví, že jeho zdraví rychle ubývá a že se nedočká zvláštního omloustvení po králově návštěvě v Irsku.

MAROKO.

Povstaleci vítězí.

Madrid, 15. dubna. — Z Mekky, v Maroku, docházejí zprávy, že se povstaleci zmocnili pevnosti Frajany. Část posady utekla do Mekky, ostatní se buď vzdali nebo byli pobiti. Přední zprávy marocké to potvrzují. Povstaleci pevnost podkopali a vypálili podhradními prach, čímž jich část poborili. Otvorem tako vzniklý se vak dostali dovnitř. Upřehla posádka jest nyní na španělském uzemí, kdež ji byly odebrány všechny zbraně. Právě se, že výbuchem bylo pobito padesat vojáků a jeden důstojník. Z Tangeru se sděluje, že má sultán z revoluce přece jen veliký strach, že se hledí s lidem svým smřiti a že nom propomti cizince, kteří jsou hlavní příčinou nenávisti proti němu. To jediné by jej mohlo zachrániti.

Útoč na Fez.

Londýn, 15. dubna. — Velký počet povstaleckých Kabyňů vypravilo se z Tamazy, aby podnikli útok na Fez. Povstání se silně vzrřmá, a situace jest povážlivá. Povstaleci pokračují v plném dobytí Frajany, při čemž dochází mezi nimi k krvavým bojům o kořist. Obědly jich v takové bitvě deset pobito.

ČINA.

Nepokoje v cizím vojsku.

Peking, 14. dubna. — V jednom zdejším hostinci vypukla hádka mezi opilými vojáky rakouskými a německými a v malé chvíli strhla se vrážka, již se účastnilo z každé strany na padesát mužů. Cihly litaly, noži a holemi bojováno. Na štěsti nesmi vojáci chodit na ulici se zbraněmi. Pořádek zjednalá teprve ozbrojená oddělení německé a rakouské, kteráž přitáhla z kasáren. Bojisté poskytovalo hrozný pohled. Mnoho vojáků poraženo tak těžce, že musili býti dopraveni do nemocnic a někteří zemrou. Činané měli tuze pěknou podívanou.

ARGENTINA.

Na počest amer. důstojníků.

Punta Arenas, 14. dubna. — Křižák "Detroit" odjel odsud do Montevidea. Správce přístavu a spořádal americkým důstojníkům na rozloučenou hostinu. Komodor Dillingham prohlásil, že odporcoj své vládě zřizení lodní stanice v čilských vodach a umístění valčné lodí v Magellanově úžině.

KUBA.

Poslanci v souboji.

Havana, 14. dubna. — Členové kongresu Villaverdas a Garmendia měli tu dnes spolu souboj na kordy a Garmendia poražen byl do ruky. Podnět k souboji zavdalá ree Garmendiova, pronesená ve smlouvě dne 6. dubna.

Geringer odsouzen.

Musí zaplatiti \$3.000 odškodného Ed. J. Novákoví.

Českým lidem mnohokrátě již odsouzený vydavatel Svornosti a Amerikana, Aug. Geringer, byl dne 13. února porotou uznán vinným ze zakeřného neoprávněného útoku na právníka a radního Ed. J. Nováka a odsouzen zaplatiti mu \$3.000 odškodného.

Bylo zřejmo hned, že Svornost i její vydavatel na obhajebí osobních útoků, jimiž již četní zmařili existenci mnohých nepohodných osob, nepostačí před sondnou porotou nové řízi. Jinak obhajoba jejich nedá se nazvati, neboť porota sama tak rozhodla. Když to kydání nové hany na osobu Novákovu porota byla za pravdu považovala, bývala by tuncela proti němu rozhodnuta. I tak nedala se však mřiti a dála Svornosti ponaučení, že kdo seje vitr, klidí bouři. Jeji bezmšrné řaděni neznalo již moží, strhala každého, kdo nešel s ni ani nepracoval, jak mladí páni uračili diktovatí. — Snad rozsudkem tímto budou ponaučeni, a nebudou pokračovati v očíerování osob jim nepohodných.

Na Ed. J. Nováka začali optíci a hann kydati od té doby, jakmile mlademu V. A. Geringerovi se počalo zdáti, že stojí v cestě jeho obchodní a politickým aspiracím. Dněně chrtili na Nováka sponu nadávek, ano jali se i jeho obchod stálým útocem ničiti, a proto když 1. února 1901 uveřejnil kriminalní článek, došla i trpělivost Novákoví a týž proti nim zadal žalobu na odsodně.

Pravnik Novákov v závěrečné řeči v pondělí obrátil hlavní pozornost poroty na Geringery, a jmenoval všechny tři, A., Majlisie i Vladimíra, kteří majice v rukou list, rozhodli se Nováka, nejen v ošich jeho krajanů sňozvatí, ale tak zhaněti, aby stal se přímo ne možným. Neštíteli se použiti k tomu útoků nejhoršího druhu. Ny ni pak, kdžž měl svá tvrzení dokazati, jali se křivopřísěžiti.

Když již třetí hodiny odpoledne byl již pravouk Novákov Austriar skončil. Soudce ihned dal předříti tatoi instrukce, načez porota odebrala se k poradě. Krátce před 5. hod. oznámila, že dohodla se na rozsudek. Byla ihned přivedena. V soudni sni, jež byla výhradně přátely Novákovými naplněna, nastalo hrobové ticho a každý s napjetím očekával rozsudek. Písací soudni ihned jej předčel: "My porotě uznávame Augu sta Geringera vinným a odsuzu jeme jej k zaplacení \$3